

Arrest

nr. 206 789 van 13 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. OP DE BEECK
Jodenstraat 2 / 0101
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat T. OP DE BEECK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 30 december 2013 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 januari 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker wordt door het CGVS gehoord op 14 april 2014.

1.2. Op 9 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 8 september 2005 vraagt u een eerste maal asiel aan in België. U verklaart hierbij dat u M. Z. N. (...) heet, dat u een Koerd bent en dat u op 15 mei 1986 geboren bent in Urumiyeh, Iran, maar dat uw familie oorspronkelijk afkomstig was uit Irak. In 2004 keerden u en uw familie terug naar het dorp Faida, provincie Ninewah, Centraal-Irak. Uw familie merkte bij hun terugkeer op dat hun eigendommen in beslag waren genomen door Arabieren. Uw vader kwam hierop in conflict met deze mensen. In juli 2005 vermoordde uw vader twee van deze mensen uit zelfverdediging. U vader zocht hulp bij de Barzani familie. Uw vader werd veroordeeld en opgesloten in de gevangenis van Dohuk. Omwille van de moord zouden mensen geprobeerd hebben om u te vermoorden. Uit angst voor bloedwraak verliet u begin augustus 2005 Irak en reisde u naar België.

Op 19 januari 2006 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. U ging in beroep tegen deze beslissing maar u kwam niet opdagen noch liet u zich vertegenwoordigen bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Bijgevolg werd uw beroep verworpen.

Op 17 september 2007 vraagt u een tweede maal asiel aan in België. U verklaart nu geboren te zijn in het dorp Faida, provincie Ninewah, Centraal-Irak. Toen u twee jaar oud was vluchtte uw familie naar Iran. U verklaart verder dat u na uw eerste asielaanvraag naar Iran reisde om uw moeder, die medische problemen kende, mee te nemen naar Europa. Omdat u illegaal in Iran verbleef werd u daar gezocht door de inlichtingendiensten. U verliet Iran en kwam op 12 september 2007 weer in België aan.

Op 19 december 2007 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 7 maart 2008 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) aangezien u niet ter terechtzitting verscheen en evenmin werd vertegenwoordigd.

Op 27 januari 2008 vroeg u asiel aan in Nederland onder de naam van N. N. (...). U verklaarde aan de Nederlandse autoriteiten geboren te zijn in Mosul op 1 januari 1992. U verklaart aan de Nederlandse asielinstanties initieel dat u pas eind december 2007 voor de eerste maal Irak verliet. Na herhaaldelijke confrontaties verklaart u dat u in 2004 in Canada asiel hebt aangevraagd en in 2005 en 2006 in België. U verklaart verder dat u telkens naar Irak terugkeerde nadat u een negatieve beslissing had verkregen. In het kader van de Dublinovereenkomst werd u op 26 september 2008 overgedragen aan België. Diezelfde dag vraagt u een derde maal asiel aan in België.

In het kader van uw derde asielprocedure verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u bij uw vorige asielaanvragen in België gelogen had. In werkelijkheid zou u N. N. (...) heten. U zou op 15 februari 1992 geboren zijn in Mosul waar u tot 2004 woonde. U verklaart verder dat u in 2004 Irak verliet om uw broer en uw oom te zoeken. U zou ondermeer naar Rusland en Amerika gegaan zijn maar keerde uiteindelijk terug naar Irak. Omdat u daar problemen kende met de familie van N. A. H. (...) diende u Irak echter opnieuw te verlaten. U zou daar immers een relatie hebben gehad met dit meisje en u zou haar zwanger hebben gemaakt. Haar vader ontdekte dit en doodde haar. In Nederland zou u problemen hebben gekend met uw oom en uw broer omdat u daar een relatie had met een katholiek meisje.

Op 11 maart 2009 vraagt u een tweede maal asiel aan in Nederland. U verklaart hierbij dat u twee maanden na uw overdracht aan België, België verliet en richting Irak reisde. In een onbekend land werd u volgens uw verklaringen aangehouden door de politie. U werd vrijgelaten en vervolgde uw reis naar Irak waar u van september 2008 tot maart 2009 verbleef alvorens naar Nederland te reizen. Op 11 januari 2010 werd u opnieuw overgedragen aan de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw derde asielaanvraag in België verklaart u bij het CGVS dat u N. N. (...) heet en dat u op 15 februari 1992 geboren bent in Mosul. U verklaart verder dat u Irak ontvluchtte omdat u daar problemen kende omwille van uw relatie met N. (...). U zou haar zwanger hebben gemaakt waarop haar vader het meisje vermoordde en uw leven eveneens in gevaar was. U verklaart in 2005 of 2006 in België te zijn aangekomen. In 2006 of 2007 reisde u naar Nederland waar u bij uw oom en broer verbleef. In Nederland kreeg u problemen met uw oom en broer omdat u daar twee vriendinnen had, M. J. (...) uit Enschede en I. J. (...) uit Leeuwarden. Beiden zouden van u zwanger zijn geraakt. M. (...) zou een abortus hebben ondergaan. I. (...) beviel van uw zoon A. (...). U verklaart verder dat u op het internet de islam beledigde.

Op 28 juli 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u geen gevolg gaf aan uw oproep en u geen geldige redenen meedeelde ter rechtvaardiging van uw afwezigheid.

Op 5 en 24 juli 2013 werden uw vingerafdrukken afgenomen in Bulgarije.

Op 30 december 2013 vraagt u een vierde maal asiel aan in België. In het kader van uw vierde asielaanvraag verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u N. N. (...) heet en dat u op 15 februari 1992 geboren bent in Urumiyeh, Iran. Uw familie zou evenwel oorspronkelijk van Iraakse afkomst zijn. Uw vader zou een Iraakees zijn en uw moeder een Russische. Tot uw elfde of twaalfde jaar zou u daar gewoond hebben en vervolgens naar Europa gekomen zijn. U vraagt internationale bescherming aan omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Op 10 november 2014 werd u in voorlopige hechtenis genomen in de gevangenis van Vorst wegens diefstal met geweld of bedreigingen en diefstal met inbraak.

Op 5 februari 2015 werd u geïnterneerd in de penitentiaire inrichting te Merksplas.

Op 2 juni 2015 werd u bij verstek veroordeeld tot een geldboete en een rijverbod wegens verschillende verkeersinbreuken.

Op 19 februari 2016 richtte het CGVS een vraag tot schriftelijke inlichtingen aan u en de psychosociale dienst van de gevangenis Merksplas waarbij het CGVS u vroeg of u de procedure tot het bekomen van de status van vluchteling wenste voort te zetten, of u reeds een verblijfstitel op een ander basis dan uw asielaanvraag had bekomen, om de nodige informatie met betrekking tot uw medische problematiek voor te leggen en om alle mogelijke informatie over de identiteit en de verblijfsstatus van uw familieleden in Nederland te verkrijgen. Uw advocaat werd hiervan op de hoogte gesteld.

Op 15 maart 2016 ontving het CGVS een schrijven van uw advocaat waarin hij stelde dat u geen verblijfstatuut in België bezat, aandrong op de voortzetting van de asielprocedure en verklaarde dat u thans geen familie in Nederland meer zou hebben.

Op 29 maart 2016 ontving het CGVS via uw advocaat een psychiatrisch verslag over uw persoon.

In uw administratief dossier bevinden zich verder nog volgende documenten: een kopie van een Iraakse identiteitskaart, een kopie van een Iraans rijbewijs, twee kopieën van Iraanse vluchtelingenkaarten, een kopie van een document van de Belgische politie waarin wordt aangegeven dat een pv werd opgesteld, radiografieën van het Stuivenberg ziekenhuis, een kopie van een Iraaks nationaliteitsbewijs, een liefdesbrief van [M.], drie badges van tijdens uw verblijf in Nederland en meerdere medische documenten die betrekking hebben op uw psychische toestand.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend en dat u evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Dient immers te worden vastgesteld dat het CGVS tot op heden geen enkel zicht heeft op uw werkelijke identiteit, uw herkomst, uw nationaliteit, uw familiale situatie en uw opeenvolgende verblijfplaatsen en, bijgevolg, uw mogelijke nood aan internationale bescherming niet kan inschatten.

Tijdens uw eerste asielprocedure verklaarde u dat u M. Z. N. (...) heette, dat u van Koerdische origine bent en dat u op (...) 1986 geboren werd in Urumiyah, Iran. U zou evenwel de Iraakse nationaliteit bezitten.

Uw ouders, M. M. Z. (...) en Z. S. B. (...) bezaten volgens uw verklaringen eveneens de Iraakse nationaliteit en waren moslims van Koerdische origine. Uw familie zou rond 1975 Irak ontvlucht zijn. Tot 2004 zouden jullie in Iran gewoond hebben. In 2004 trokken jullie naar het dorp Faida, provincie Ninewa, Centraal-Irak. Na problemen zou u Irak hebben verlaten in augustus 2005 en naar België gereisd zijn waar u op 7 september 2005 aankwam. Uw ouders zouden beide nog in leven zijn en u stelde één broer te hebben, met name E. M. Z. (...), die de Iraakse nationaliteit bezat, van Koerdische

origine was en in 1988 in Urumiyah, Iran, werd geboren. Uw vader zou in de gevangenis zitten wegens moord (verklaringen DVZ 22/09/2005, vragenlijst CGVS 17/10/2005, gehoorverslag CGVS 15/12/2005).

Tijdens uw tweede asielprocedure verklaarde u dat u M. Z. N. (...) heette en dat u op (...) 1986 werd geboren in het dorp Faida, Ninewa, Centraal-Irak. Toen u 1 of 2 jaar oud was zou u naar Urumiyah, Iran, verhuisd zijn provincie. U zou de Iraakse nationaliteit bezitten. In 2006 zou u België, na uw negatieve beslissing, verlaten hebben en naar Iran gereisd zijn om uw moeder te bezoeken. U verklaarde verder dat uw broer verdwenen was en dat u nog een zus had die gehuwd was. In september 2007 zou u Iran verlaten hebben en opnieuw naar België zijn afgereisd. Bij de DVZ verklaarde u op 21/9/2007 dat uw moeder en uw zus in Mosul verbleven en dat u niet wist waar uw vader verbleef. Tijdens uw gehoor bij het CGVS op 14/12/2007 verklaarde u dat uw moeder sinds 5 à 6 maanden in Iran verbleef. Daarvoor zou ze in Irak verbleven hebben. Waar uw zus verbleef wist u bij het CGVS niet meer (gehoorverslag CGVS 14/12/2007, verklaring DVZ 21/09/2007).

Op 27 januari 2008 vroeg u een eerste maal asiel aan in Nederland. U verklaarde daar dat u N. N.(...) heette en dat u op 1 januari 1992 geboren werd in Mosul, Centraal-Irak. U verklaarde eveneens dat u eind december 2007 voor de eerste maal Irak verliet. Na herhaaldelijke confrontaties stelde u evenwel dat u in 2004 asiel had aangevraagd in Canada en in 2005, 2006 en 2007 in België. U zou telkens na een negatieve beslissing zijn teruggereisd naar Irak (terugnameverzoek Nederland 2008).

Toen u op 26 september 2008 werd overgedragen aan de Belgische autoriteiten vroeg u een derde maal asiel aan in België. De verklaringen die u aflegde bij de DVZ op 3 oktober 2008 werden geannuleerd aangezien u zich minderjarig had verklaard maar zonder voogd werd gehoord (verklaring DVZ 3/10/2008).

In november 2008 werd u aangehouden door de Duitse autoriteiten. In Duitsland verklaarde u dat u N. S. (...) heette en dat u op 20 februari 1993 geboren werd in Irak (terugnameverzoek Duitsland 19/11/2008).

Op 11 maart 2009 vroeg u een tweede maal asiel aan in Nederland. U verklaarde daar dat u N. N. (...) heette en dat u op 1 juli 1992 geboren werd in Mosul, Centraal-Irak (terugnameverzoek Nederland 26/05/2009).

U verklaarde in het kader van uw derde asielprocedure in België tijdens uw tweede gehoor bij de DVZ dat u gelogen had bij uw vorige asielaanvragen en dat u in werkelijkheid N. N. (...)y heette en dat u op 15 februari 1992 geboren werd in de stad Mosul, Centraal-Irak. Daar zou u tot 2004 gewoond hebben. Uw vader zou van Koerdische origine geweest zijn maar u zou hem nooit gekend hebben. Uw moeder zou van Arabische origine geweest zijn maar zou om het leven gekomen zijn bij een auto-ongeluk toen u klein was. In 2004 verliet u volgens uw toenmalige verklaringen Irak en reisde u naar de Verenigde Staten. Vervolgens reisde u via Rusland terug naar Irak. Vervolgens reisde u naar België, keerde u terug naar Irak, reisde u naar Nederland en misschien wel 20 andere landen. U zou op zoek geweest zijn naar uw broer, N. M. N. (...) en uw oom F. N. (...) die beiden in Nederland verbleven (verklaring DVZ 18/02/2010).

In het kader van uw derde asielprocedure verklaarde u bij het CGVS op 15 maart 2011 dat u N. N. (...) heette en dat u op 15 februari 1992 geboren werd in Mosul, Centraal-Irak. In 2005 of 2006 zou u naar België gereisd zijn. Vervolgens zou u naar Nederland gegaan zijn waar u een jaar bij uw oom en uw broer verbleef. Daar zou u een kind, A. (...), hebben gekregen. U zou twee broers hebben in Nederland en één zus in Bagdad. U wist niet of uw vader nog in leven was. Uw moeder was volgens uw verklaringen een Russische christen die om het leven kwam bij een auto-ongeluk. U zou sinds september 2008 België nooit meer verlaten hebben (gehoorverslag CGVS 15/03/2011 p. 2, 3, 8, 9, 10, 12).

In het kader van uw vierde asielprocedure in België verklaart u bij het CGVS dat u N. M. N. (...) heet en dat u op 15 februari 1992 geboren bent in Urumiyah, Iran, maar dat uw familie oorspronkelijk afkomstig is uit Mosul, Centraal-Irak. Rond uw twaalfde zou u Iran verlaten hebben en reisde u via u onbekende landen naar Europa. Rond uw veertiende kwam u in België aan. U zou nooit in Irak geweest zijn. Uw moeder zou overleden zijn maar u weet niet meer wanneer. Uw vader zou in Iran wonen maar afkomstig zijn uit Irak. U zou hem echter nog nooit gesproken hebben. U zou twee oudere broers hebben die beide geboren zijn in Iran maar in Nederland zouden verblijven. U zou één zus hebben maar u weet niet waar zij woont. U stelt geen kind te hebben. U bezit niet over de Iraakse nationaliteit en u heeft evenmin de

Iraanse nationaliteit . U heeft geen contact meer met familieleden. U weet niet of ze in Iran of Irak wonen (gehoorverslag CGVS 14/04/2014, p. 3, 4, 5, 6, 17, 18, 19, 20).

Dient dan ook te worden vastgesteld dat u de voorbije 12 jaar in de loop van verschillende asielpcedures vier verschillende namen heeft opgegeven, zes verschillende geboortedata, drie verschillende geboorteplaatsen en zes verschillende verklaringen hebt afgelegd betreffende uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Voorts legt u afwijkende verklaringen af over uw nationaliteit. Tevens legt u afwijkende verklaringen af over de herkomst, de verblijfplaatsen, de nationaliteit en de reële situatie van uw familieleden en legt u zelfs afwijkende verklaringen af over het aantal directe familieleden dat u heeft en het feit of ze al dan niet nog in leven zijn. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u, zoals blijkt uit het hierboven weergegeven feitenrelaas, voortdurend verschillende en ronduit tegenstrijdige asielmotieven aanhaalt.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat het CGVS reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag oordeelde dat er ernstig getwijfeld kon worden aan uw voorgehouden verblijf in Irak en het CGVS uw tweede asielaanvraag afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u omwille van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen over uw identiteit, over de door u voorgelegde vluchtelingenkaart uit Iran en over uw verblijf in Irak geen zicht bood op uw werkelijke identiteit, uw verblijfplaatsen door de jaren heen, uw eventuele verblijfsstatus in derde landen of uw positie in Iran of Irak. Bijgevolg kon het CGVS uw mogelijke nood aan internationale bescherming niet inschatten. Uw beroep tegen deze beide beslissingen werd verworpen aangezien u niet ter terechtzitting verscheen en evenmin werd vertegenwoordigd

Gezien bovenstaande vaststellingen kan de eerdere appreciatie van uw asielaanvragen dan ook niet in positieve zin worden omgebogen. Tot op heden heeft het CGVS geen zicht op uw werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen. Bijgevolg is het CGVS niet in staat om een inschatting te maken van uw mogelijke nood aan internationale bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u voorlegt of die zich in uw administratief dossier bevinden zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. De verschillende identiteitsdocumenten betreffen louter kopieën waarvan niet kan worden uitgemaakt of ze daadwerkelijk aan u toebehoren of zijn opgesteld louter op basis van uw verklaringen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste en tweede asielpcedure door het CGVS werd vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenkwamen met de gegevens op het rijbewijs, de Iraanse vluchtelingenkaart(en) en de Iraakse identiteitskaart die u voorlegde.

De verschillende medische attesten en verslagen doen evenmin uitspraak over uw werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen. Ze zijn immers eveneens louter op basis van uw verklaringen opgesteld. Zoals het laatste psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 stelt kan er echter geen waarde worden gehecht aan uw verklaringen daar u kampt met een psychische stoornis. Verder stelt dit verslag expliciet dat het onmogelijk te achterhalen valt of er enige waarheid in uw verhalen zit of dat deze symptomen mogelijk geveinsd worden. Het CGVS is niet gemachtigd om op grond van loutere medische overwegingen een internationaal beschermingsstatuut toe te kennen. Indien u dit wenst kunt u zich voor de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Dient ter volledigheid nog te worden opgemerkt dat in het psychiatrisch verslag van 15 maart 2016, zonder enige verduidelijking, staat aangegeven dat u tweewekelijks contact zou hebben met uw familie in Irak. Dit stemt echter niet overeen met de verklaringen die u ondermeer aflegde tijdens onderhavige asielpcedure waarin u stelt dat u geen contact meer hebt met familieleden. U weet overigens niet eens of uw familieleden in Irak of Iran wonen. Bijgevolg biedt deze blote stelling door een derde partij op geen enkele wijze meer zicht op uw reële situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht. In een tweede middel haalt verzoeker de schending aan van de "Conventie van Genève". In een derde middel haalt de verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt in zijn middelen als volgt:

"1) M.b.t. het EERSTE MIDDEL

(...)

Aangezien het een algemeen rechtsbeginsel is dat iedere bestuurshandeling moet steunen op motieven in feite en in rechte; ook art. 62 vreemdelingenwet vereist dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed;

"L'exigence de la motivation d'une décision est destinée à ce que l'intéressé ait parfaitement connaissance des raisons que la justifient." (Cons. Etat, 12 mai 1989, arrêt n° 32.560, R.A.C.E., 1989); Dat bovendien de wet van 29 juli 1991 de overheid verplicht om bij elke bestuurshandeling met individuele draagwijdte in de beslissing zelf de feitelijke en juridische grondslag aan te duiden waarop hij steunt;

Dat deze motivering bovendien afdoende moet zijn;

Dat het in casu duidelijk is dat het gaat om een beslissing die onderworpen is aan de formele en de materiële motiveringsplicht.

Dat verzoeker van mening is dat er dus onvoldoende werk werd gemaakt van concrete feitenvinding en motivering;

Dat de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag genomen worden (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.);

Dat verzoeker ook hier van mening is dat een zorgvuldig onderzoek naar de feiten ontbreekt;

Dat voorafgaandelijk al kan worden opgemerkt dat verzoeker op 14.04.2014 werd gehoord, doch dat er nadien 3,5 jaar dienen te verstrijken alvorens er een beslissing werd genomen;

Dat de psychische toestand van verzoeker evenwel geen stabiel gegeven is, wat maakt dat een recenter verhoor meer duidelijkheid had kunnen verschaffen, nu verzoeker behandeld wordt voor zijn aandoeningen en beter in staat is om zijn relaas te doen;

Dat hij overigens meermaals heeft verklaard tijdens zijn verhoren dat hij met psychische problemen te kampen had (laatste verhoor, p.2: "Ik was niet goed bij mijn hoofd") of dat vast te stellen is dat dit werd opgemerkt door de PO (verhoor d.d. 15.03.2011 : "Is mentaal nogal zwak begaafd");

Dat een zorgvuldig onderzoek naar de asielmotieven van verzoeker had dienen in te houden dat hij toch in een recenter verleden - zeker nu er een psychiatrisch rapport was gevoegd – nog ondervraagd zou zijn geweest, quod non;

Dat verzoeker m.n. het volgende verweten wordt:

De vele tegenstrijdigheden gedurende de verschillende asielprocedures

Het CGVS vat de vele tegenstrijdigheden als volgt samen:

'Dient dan ook te worden vastgesteld dat u de voorbije 12 jaar in de loop van verschillende asielprocedures vier verschillende namen heeft opgegeven, zes verschillende geboortedata, drie verschillende geboorteplaatsen en zes verschillende verklaringen hebt afgelegd betreffende uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Voorts legt u afwijkende verklaringen af over uw nationaliteit. Tevens legt u afwijkende verklaringen af over de herkomst, de verblijfplaatsen, de nationaliteit en de reële situatie van uw familieleden en legt u zelfs afwijkende verklaringen af over het aantal directe familieleden dat u heeft en het feit of ze al dan niet nog in leven zijn. Bijkomend kan nog worden

opgemerkt dat u, zoals blijkt uit het hierboven weergegeven feitenrelaas, voortdurend verschillende en ronduit tegenstrijdige asielmotieven aanhaalt."

(bestreden beslissing d.d. 09.11.2017 p. 3-4)

Artikel 17, § 2 van het procedurereglement CGVS bepaalt:

"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de eerder door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren."

Dat het CGVS verzoeker er inderdaad op gewezen heeft dat hij steeds iets anders heeft verteld, waarop er vaak nietszeggende en verwarrende antwoorden volgden;

Dat dit alles juist aantoonde hoe kwetsbaar verzoeker is en gewoon niet in de mogelijkheid is om een gedetailleerd relaas te vertellen;

Dat zulks uiteraard tot tegenstrijdigheden leidt;

Dat het CGVS in extenso deze ongerijmdheden op een rijtje kan zetten (en daar zowat de volledige beslissing aan spendeert), maar kennelijk niet onder ogen wil zien dat verzoekers verklaringen gehypothekerd zijn door zijn psychische toestand. Verzoeker heeft hier totaal geen vat op. Ondertussen wordt wel de goede trouw van verzoeker in vraag gesteld, waardoor zijn gehele asielrelaas ondergraven wordt;

Dat verzoeker, gezien zijn specifieke problematiek van paranoia, heel vaak de neiging aanvoelt om bepaalde aspecten van zijn persoonlijkheid niet bloot te geven, een naam te veranderen (door bv. die van zijn broer te nemen), een nationaliteit te verzwijgen, zijn geaardheid te verzwijgen, uit schrik voor onthulling van deze gegevens aan derden;

Dat precies ingevolge deze persoonlijkheidsstoornis hij geen vertrouwen kon kweken in het CGVS, wat buitengewoon jammer en uiteraard ongefundeerd is;

Dat, indien een PO vaststelt dat een kandidaat-vluchteling niet capabel is een coherent relaas te brengen (zoals dat bijvoorbeeld ook van een erg jonge minderjarige het geval zou zijn), dan is het vanzelfsprekend onverantwoord om gewoon te blijven registreren wat de man zegt en gewoon te laten gebeuren dat deze zich te pletter rijdt;

Dat gedegen feitenvinding dan juist via andere kanalen hoort te gebeuren, ni. Verder doorgedreven onderzoek naar taalgebruik (dialectanalyse), testen van kennis over het thuisland om dit minstens indirect te kunnen bepalen;

Dat het aspect van de tegenstrijdigheden dan ook niet volstaat om verzoekers asielrelaas als ongeloofwaardig af te doen;

Afwezigheid van beoordeling van verzoekers motief inzake homoseksualiteit

Dat verzoeker vervolgens vaststelt dat het element waarop hij thans heeft gehamerd, ni. het feit dat hij homoseksueel is, niet wordt becommentarieerd op zijn merites als asielmotief;

Dat verzoeker, gezien zijn culturele achtergrond, er uiteraard veel hindernissen heeft voor moeten overwinnen om voor zijn geaardheid uit te komen;

Dat hij voldoende feitelijke gegevens heeft aangereikt om te kunnen spreken van interesse in mannen (ook al had hij ook een vriendin);

Dat, ongeacht of men verzoeker nu een Iraanse of een Iraakse nationaliteit zou toedichten, men toch wel kan stellen dat hij in elk van beide landen grote problemen zou ondervinden wegens homoseksualiteit;

Dat men dan ook niet inziet waarom het CGVS dit gegeven niet heeft becommentarieerd in zijn beslissing, nu nochtans duidelijk is dat verzoeker op deze wijze tot een vervolgd sociale groep behoort;

Dat zulks hoe dan ook een levensgroot hiaat is in de bestreden beslissing;

Dat men, door o.m. drieënhalf jaar te wachten, ook geen zicht heeft op hoe deze homoseksualiteit zich verder heeft ontwikkeld bij verzoeker;

Dat, al deze beschouwingen in acht genomen, het CGVS onvoldoende naar recht motiveert, faalt in zijn materiële motiveringsverplichting en onzorgvuldig onderzoek heeft verricht;

Dat dit middel zeker ernstig is;

2) M.b.t. het TWEEDE MIDDEL:

Schending van de Conventie van Genève

Aangezien verzoeker dient vast te stellen dat specifiek naar toepassing van de Conventie van Genève, zoals deze in haar toepassingsmethodiek wordt toegelicht door de "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", het CGVS niet naar behoren gehandeld heeft;

Dat verzoeker immers ontegensprekelijk een bijzonder kwetsbaar persoon is, waarvan men kan stellen dat hij ressorteert onder de catégorie van personen die zijn behept met "troubles mentaux", zoals beschreven onder nrs. 206 e.v. van de "Guide des procédures..."

Dat de richtlijn duidelijk stelt dat er aangepaste ondervragingstechnieken vereist zijn, alsook een advies van een dokter, ten einde zich een goed beeld te kunnen vormen van het asielrelaas;

Dat er in casu dient te worden vastgesteld dat het CGVS inderdaad een medisch verslag heeft gevraagd (wat hun ook werd bezorgd), doch dat er daaruit verder geen relevante conclusies werden getrokken;
Dat het CGVS stelt dat dit rapport "geen uitspraak doet over verzoekers echte identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen", en verder dat "dit verslag stelt dat het onmogelijk is te achterhalen valt of er enige waarheid in uw verhalen zit of dat deze symptomen mogelijk geveinsd werden"
Dat het CGVS de functie van een dergelijk verslag (althans als men het beschouwt vanuit de noodzaak tot medisch advies bij het inschatten van de capaciteiten van een kandidaat-vluchteling om zijn verhaal te doen) totaal verkeert benadert;
Dat men lijkt te verifiëren of dit verslag toelaat bepaalde elementen van verzoekers relaas te bewijzen, quod non;
Dat uiteraard niet daarin het belang van dit verslag gelegen is, wel in het feit dat hieruit blijkt dat verzoeker niet bij machte is coherent zijn relaas te doen;
Dat het verslag met andere woorden geen bijkomende informatiebron over de feiten hoort te zijn, wel over verzoekers capaciteiten tot weergave van die feiten;
Dat de bemerkingen van het CGVS geen afdoend antwoord vormen op de ingeroepen mentale problemen; dat het CGVS de attesten niet in twijfel weet te trekken en nergens motiveert waarom deze onmogelijk het door elkaar halen van feiten zou kunnen verklaren;
Dat het evident is dat iemand met een dergelijk ziektebeeld onmogelijk in staat is om accuraat over zijn traumatische lotgevallen te spreken;
Dat het CGVS trouwens ook nergens blijkt geeft van een aangepaste ondervragingsmethode, ondanks het feit dat verzoeker, zoals hierboven heeft aangegeven, verschillende keren zelf heeft gezegd "niet goed bij zijn hoofd" te zijn, en dat de PO zelf opmerkte dat verzoeker "mentaal zwak begaafd is";
Dat verzoeker, die een paranoïde persoonlijkheidsstoornis heeft, te pas en te onpas met angsten kampt, die maken dat hij dwangmatig bepaalde aspecten van zijn verhaal plots niet meer durft te vertellen en om die reden wijzigt, net zoals het feit dat hij elementen van bijvoorbeeld zijn identiteit wijzigt uit angst dat men hem zou traceren;
Dat het opvolgen van een juiste methodiek, zoals voorgeschreven door de "Guide des procédures..." borg had gestaan voor een correctere toepassing van de Conventie van Genève;
Dat er dus onjuiste interpretatie en bijgevolg toepassing werd gemaakt van de Conventie van Genève;
Dat verzoeker vraagt dat hij zou erkend worden, doch ondergeschikt opmerkt dat het CGVS minstens bijkomend onderzoek dient te verrichten en dit op aangepaste en actuele wijze, wat maakt dat de zaak na vernietiging van de bestreden beslissing dient te worden teruggestuurd naar het CGVS;

3) M.b.t. het DERDE MIDDEL:

Schending van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet

Aangezien verzoeker expliciet het subsidiaire beschermingsstatuut ex. Art.48/4 van de Vreemdelingenwet inroept, van kracht sedert 10.10.2006, ten ondergeschikten titel;

Dat er in ieder individueel dossier dient te worden nagegaan hoeveel marge er nog is om het statuut zin vol in te roepen, uitgaande van het aanvankelijk relaas van de kandidaat-vluchteling, nadat deze werd geweigerd;

Dat voor de eerste twee gronden waarop het statuut kan worden verleend, nl. a) "doodstraf of executie", en b) "foltering, onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing in het land van herkomst" het relaas doorslaggevend is;

Dat voor punt c) "willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict" de herkomst doorslaggevend is, voor zover de asielinstanties deze niet ontkracht hebben;

IN CASU:

Dat verzoeker erkent dat hij niet in staat is geweest, gezien zijn mentale aandoening, om duidelijk en coherent zijn identiteit en afkomst te bewijzen;

Dat het CGVS het zich dan gemakkelijk heeft gemaakt door te stellen dat, indien er geen precieze zekerheid is, er dan helemaal geen reden zou zijn tot bescherming van verzoeker;

Dat men dan ook geen enkele analyse blijkt te hebben gemaakt van de situatie van de Koerden, weze het deze gevestigd in Iran alsook in Irak, waar verzoeker ontegensprekelijk vandaan komt;

Dat op zich doorheen alle verhoren duidelijk is geweest dat verzoeker van Iraaks-Koerdische origine is (hij spreekt Badini) en op jonge leeftijd in Iran heeft verbleven doch nadien het traject van zijn familie heeft gevolgd;

Dat door het CGVS kennelijk geen inspanning werd geleverd om op een indirecte manier verzoekers herkomst te achterhalen, bv. via kennisvragen over de regio's zelf;

Dat er verder ook geen enkele analyse van de situatie in beide regio's (Iraans of Iraaks Koerdistan) heeft gemaakt, noch op gebied van algemene veiligheid, nog op het gebied van verzoekers veiligheid als homoseksueel;

Dat verzoeker vraagt dat hem ondergeschikt het statuut van de subsidiaire bescherming zou worden verleend, doch bijkomend opmerkt dat - in negatief geval - het CGVS minstens bijkomend onderzoek dient te verrichten en evenzeer dit op aangepaste en actuele wijze, wat maakt dat de zaak na vernietiging van de bestreden beslissing dient te worden teruggestuurd naar het CGVS;”.

Verzoeker voegt geen stukken ter ondersteuning van zijn verzoekschrift toe.

2.2. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het VN Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.3.1. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart tijdens zijn gehoor op het CGVS te zijn geboren in Iran, maar van Iraakse afkomst te zijn (Mosul). Zijn vader is van Iraakse afkomst en zijn moeder is van Russische afkomst. Verzoeker stelt noch de Iraakse nationaliteit, noch de Iraanse nationaliteit te hebben. Hij verklaart tot zijn elf of twaalf jaar in Iran te hebben gewoond en vervolgens naar Europa te zijn gekomen. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Iran of Irak te worden gedood door zowel zijn familieleden als de overheid omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Hij stelt een keer betrap te zijn geweest met zijn toenmalige vriend in een auto in Nederland door zijn broer en zijn neef, waarna hij werd beschoten door zijn oom.

2.3.2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (BS 4 oktober 1953). Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de

bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 2, f) van de richtlijn 2011/95/EU, kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.3.3. De Raad verwijst naar wat wordt uiteengezet onder punt 2.2.2. met betrekking tot de bewijslast. De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “*verplichtingen van verzoeker*”, houdt in dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de relevante elementen van zijn verzoek vast te stellen. Wat de relevante elementen van het verzoek zijn, wordt vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en) en land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

2.3.4. Het kwam verzoeker in casu dus toe de nodige elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, en dit eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land waar hij de bron van zijn vrees situeert. De met het onderzoek belaste instantie moet immers kunnen vaststellen of die degene zich vluchteling verklaart, werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht en of dit land geen bescherming kan bieden.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoot.

Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden

profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofdte van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van het land dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van huidige aanvraag om internationale bescherming een kopie van een Iraaks nationaliteitsbewijs heeft voorgelegd (CGVS, stuk 28, map met 'documenten').

De Raad benadrukt vooreerst dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, aan de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

In casu blijkt uit het administratief dossier dat het Iraakse nationaliteitsbewijs (CGVS, stuk 28, map met 'documenten') dat verzoeker neerlegde, enkel een kopie betreft en geen origineel stuk. Bijgevolg kan de authenticiteit en de herkomst van dit document niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat dit document niet strookt met de afgelegde verklaringen. Dit werd reeds vastgesteld in het kader van het eerste en de het tweede verzoek om internationale bescherming. Verzoeker stelt thans, bij zijn vierde verzoek om internationale bescherming, dat hij geboren is in Iran, dat hij nooit in Irak is geweest en dat hij de Iraakse nationaliteit niet heeft (CGVS, gehoor 14 april 2014, p. 3-4). Verzoeker legt aldus een kopie neer van een Iraaks nationaliteitsbewijs, terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij de Iraakse nationaliteit niet heeft.

Verzoeker legt ook een pasje voor dat werd opgemaakt in Nederland waarop zijn naam, nationaliteit en geboortedatum vermeld staan. Deze gegevens zijn slechts een weergave van wat hij aan de Nederlandse autoriteiten heeft verklaard. Dit document volstaat op zich dan ook niet als bewijs van verzoekers werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst en nationaliteit.

Verzoeker legt in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming ook verschillende verslagen uit 2009, 2010 en 2014 van een kinder- en jeugdpsychiater, een "*aanvraag voor een evaluatie gesprek*" en een medisch attest neer, beide van 2014 (CGVS, stuk 28, map met 'documenten'). In het administratief dossier bevindt zich ook een psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 (CGVS, stuk 29, map met 'landeninformatie'). De commissaris-generaal stelt terecht dat deze stukken evenmin als bewijs kunnen dienen voor verzoekers werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen. Deze documenten zijn, wat deze gegevens betreft, opgesteld louter op basis van de verklaringen van verzoeker. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn standpunt dat aan deze verklaringen geen waarde kan worden gehecht daar verzoeker kampt met een psychische stoornis. In het psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 wordt benadrukt dat het onmogelijk is om te achterhalen of er enige waarheid zit in verzoekers verhalen.

In het administratief dossier bevindt zich voorts nog een kopie van een Iraanse rijbewijs een kopie van een Iraanse vluchtelingenkaart (CGVS, stuk 34, eerste asielaanvraag, map met 'documenten'). Ook hier dient de Raad de commissaris-generaal bij te treden in zijn stelling dat deze documenten kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit en de herkomst om die reden niet kan worden nagegaan. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing eveneens opgemerkt dat reeds in het kader van de eerste en tweede asielprocedure door het CGVS werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen niet

overeenstemmen met de gegevens op deze documenten. Een dergelijke pertinente vaststelling vindt steun in het administratief dossier (CGVS).

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook zeer relatief is.

2.3.6. Omwille van de relatieve bewijswaarde van de documenten die zich in het administratief dossier bevinden (CGVS), volstaan deze op zich niet om in deze stand van zaken een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers werkelijke identiteit, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen, waardoor het onmogelijk is om zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.3.7. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat de commissaris-generaal tot op heden nog steeds geen zicht heeft op verzoekers werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen, waardoor hij niet in staat is om een inschatting te maken van zijn mogelijke nood aan internationale bescherming.

De commissaris-generaal motiveert dit besluit als volgt:

“Dient dan ook te worden vastgesteld dat u de voorbije 12 jaar in de loop van verschillende asielprocedures vier verschillende namen heeft opgegeven, zes verschillende geboortedata, drie verschillende geboorteplaatsen en zes verschillende verklaringen hebt afgelegd betreffende uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Voorts legt u afwijkende verklaringen af over uw nationaliteit. Tevens legt u afwijkende verklaringen af over de herkomst, de verblijfplaatsen, de nationaliteit en de reële situatie van uw familieleden en legt u zelfs afwijkende verklaringen af over het aantal directe familieleden dat u heeft en het feit of ze al dan niet nog in leven zijn. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u, zoals blijkt uit het hierboven weergegeven feitenrelaas, voortdurend verschillende en ronduit tegenstrijdige asielmotieven aanhaalt.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat het CGVS reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag oordeelde dat er ernstig getwijfeld kon worden aan uw voorgehouden verblijf in Irak en het CGVS uw tweede asielaanvraag afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien u omwille van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen over uw identiteit, over de door u voorgelegde vluchtelingenkaart uit Iran en over uw verblijf in Irak geen zicht bood op uw werkelijke identiteit, uw verblijfplaatsen door de jaren heen, uw eventuele verblijfsstatus in derde landen of uw positie in Iran of Irak. Bijgevolg kon het CGVS uw mogelijke nood aan internationale bescherming niet inschatten. Uw beroep tegen deze beide beslissingen werd verworpen aangezien u niet ter terechtzitting verscheen en evenmin werd vertegenwoordigd

Gezien bovenstaande vaststellingen kan de eerdere appreciatie van uw asielaanvragen dan ook niet in positieve zin worden omgebogen. Tot op heden heeft het CGVS geen zicht op uw werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen. Bijgevolg is het CGVS niet in staat om een inschatting te maken van uw mogelijke nood aan internationale bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u voorlegt of die zich in uw administratief dossier bevinden zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.”

Na lezing van het administratief dossier (CGVS), besluit de Raad dat voormelde vaststellingen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, correct, pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier.

2.3.8. De Raad stelt vast dat verzoeker de hoger weergegeven concrete vaststellingen als dusdanig niet betwist in zijn verzoekschrift, maar dat hij van oordeel is dat er bepaalde persoonlijke omstandigheden zijn die door de commissaris-generaal onvoldoende in rekening werden gebracht bij de beoordeling van zijn relaas.

De kern van verzoekers betoog is dat hij, omwille van de psychotische stoornis waaraan hij lijdt, te verward is om coherente verklaringen te kunnen afleggen over zijn identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen. Hij verwijt de commissaris-generaal zich niet te hebben gebaseerd op een recenter gehoor, geen aangepaste gehoortechnieken te hebben gehanteerd en het medisch verslag dat werd opgesteld, verkeerd te interpreteren.

Verzoeker stelt ook dat het kernelement van zijn vluchtrelaas, dit is zijn homoseksuele geaardheid, niet op zijn merites werd beoordeeld door de commissaris-generaal. Ongeacht of men hem nu de Iraanse of de Iraakse nationaliteit zou toedichten, kan worden vastgesteld dat hij in beide landen vervolging riskeert. Het is volgens verzoeker dan ook onzorgvuldig dat dit element niet ten gronde werd beoordeeld.

2.3.9. In het administratief dossier bevindt zich een psychiatrisch verslag dat dateert van 10 april 2014, en dus enkele dagen voor zijn gehoor op het CGVS op 14 april 2014 werd opgesteld (CGVS, stuk 28, map met 'documenten').

Verzoeker werd bij schrijven van 19 februari 2016 om bijkomende informatie gevraagd, onder meer over zijn huidige mentale toestand (CGVS, stuk 8). Een psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 werd bezorgd. Uit de bestreden beslissing blijkt dat dit psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 in acht werd genomen bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. In dit verslag wordt onder meer het volgende gesteld:

"Het is onmogelijk te achterhalen in welke van z'n verhalen enige waarheid zit en of deze symptomen eventueel geveinsd worden.

(...)

Evaluatie januari 2016: helder bewustzijn, goed georiënteerd in (...), geen formele denkstoornissen, inhoud duidelijk paranoiaïd psychotisch waansysteem, (...) op heden geen indicatie tot dwangbehandeling, Geen medicamenteuze behandeling.

Herevaluatie februari 2016: goede zelfzorg, coherent discours, genoeg energie, doet vlot mee op de afdeling, (...) discours blijft paranoiaïd (gekende thema's), weigert medicatie (...)

M. Z. N. is gekend met een psychotische stoornis, waarvoor continue psychiatrische opvolging is. Kaderend binnen dit ziektebeeld weigert hij momenteel medicamenteuze therapie. Een langdurige psychiatrische behandeling is nodig om de huidige toestand en prognose te verbeteren.(...)"

Vooreerst benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal niet verplicht is om verzoeker opnieuw te horen.

Verder blijkt uit een vergelijking van beide psychiatrische verslagen (10 april 2014 en 15 maart 2016) niet dat de medische situatie van verzoeker dermate significant is veranderd in de periode tussen zijn gehoor op 14 april 2014 en het nemen van de bestreden beslissing op 9 november 2017, dat een nieuw gehoor zich opdrong. In het psychiatrisch verslag van 15 maart 2016 kan weliswaar worden gelezen dat verzoeker een 'coherent discours' hanteert, maar dit discours blijft nog steeds even paranoiaïde als voorheen. Verzoeker weigert bovendien een medicamenteuze behandeling. Bijgevolg kan verzoeker niet worden bijgetreden in zijn standpunt dat hij, bij een nieuw gehoor, "meer duidelijkheid" had kunnen verschaffen en "beter in staat is" om zijn relaas te doen.

Ten slotte wordt er in het verzoekschrift niet vermeld welke concrete elementen verzoeker dan wel had kunnen aanreiken over zijn werkelijke identiteit, afkomst, nationaliteit en opeenvolgende verblijfplaatsen, indien hij opnieuw was gehoord. Verzoeker herhaalt slechts dat hij van Iraaks-Koerdische origine is en dat hij op jonge leeftijd in Iran heeft verbleven maar laat vervolgens in het midden of zijn vrees dient te worden beoordeeld ten opzichte van Iran of Irak. Hij stelt in het verzoekschrift simpelweg dat het ontegensprekelijk één van de twee landen zal zijn. Verzoeker verschaft daarmee nog steeds geen duidelijke uitleg over zijn nationaliteit waardoor nog niet kan worden vastgesteld ten aanzien van welk land zijn vrees voor vervolging moet worden beoordeeld.

2.3.10. Wat betreft verzoekers kritiek dat het duidelijk is dat zijn psychotische stoornis hem belet om coherente verklaringen af te leggen en dat de commissaris-generaal dan ook aangepaste gehoortechnieken diende te voorzien, stelt de Raad het volgende vast.

Er blijkt afdoende dat bij de beoordeling rekening werd gehouden met verzoekers medische situatie van, zoals weergegeven in de medische rapporten die zich in het administratief dossier bevinden. Het advies van een dokter werd wel degelijk opgevraagd, hetgeen zich vertaalde in de voorlegging van het psychiatrisch verslag van 15 maart 2016.

De Raad kan de verzoeker bijtreden in zijn standpunt dat een dergelijk psychiatrisch verslag niet als (voornaamste) doel heeft om bijkomende informatie of bewijzen te leveren omtrent zijn identiteit, doch om een inschatting te kunnen maken van zijn medische situatie, zodat hiermee rekening kan worden

gehouden bij de behandeling van zijn dossier. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal minstens eenvoudige gegevens nodig heeft – zoals zijn naam, zijn geboortedatum en -plaats, zijn nationaliteit, de landen waar hij al heeft verbleven, hoeveel directe familieleden hij heeft en of deze personen nu al dan niet nog in leven zijn – om een correcte beoordeling van zijn vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming te kunnen maken. Deze gegevens betreffen immers de kern van zijn vluchtrelaas.

Uit het gehoorverslag van 14 april 2014 blijkt dat verzoeker onder meer werd gevraagd wanneer hij is geboren, in welk land hij is geboren, van welke afkomst hij is, van welke afkomst zijn ouders zijn, welke nationaliteit hij heeft en tot welke leeftijd hij tot waar heeft gewoond. Er werd ook duidelijk gewezen op het probleem dat het nog altijd niet duidelijk is waar verzoeker vandaan komt, omdat hij tijdens elke procedure iets anders heeft gesteld (CGVS, gehoor 14 april 2014, p. 3-4).

Dit zijn derhalve zeer eenvoudige vragen. Dat op het CGVS geen diepgaande of gedetailleerde kennisvragen werden gesteld getuigt net van het feit dat rekening werd gehouden met zijn profiel van psychische kwetsbaarheid. Uit de inhoud van het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker het moeilijk heeft met bepaalde concrete feiten, concrete data en het situeren van bepaalde gebeurtenissen in de tijd.

Uit het psychiatrisch verslag blijkt dat de verzoeker kampt met een ernstige psychische stoornis en dat het daardoor onmogelijk is te achterhalen in welke van zijn verhalen er enige waarheid zit en dat verzoeker soms afglijdt in bizarre, psychotische verhalen.

Dit wordt geïllustreerd door het feit dat verzoeker, die in het verleden reeds verschillende keren werd gehoord op het CGVS en op de Dienst Vreemdelingenzaken, telkens een volledig andere versie van voormelde elementen gaf, zoals dit uitgebreid en op correcte wijze wordt weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker kreeg tijdens zijn verschillende procedures steeds de kans om een duidelijk zicht te geven op zijn werkelijke identiteit, nationaliteit, afkomst, opeenvolgende verblijfplaatsen en familiale situatie. Hij heeft evenwel over deze cruciale elementen dermate tegenstrijdige verklaringen afgelegd, dat niet kan worden ingezien welk aangepaste gehoortechniek enige duidelijkheid had kunnen verschaffen over deze elementen. Zoals vastgesteld in de bestreden beslissing, gaf verzoeker immers reeds vier verschillende namen, zes verschillende geboortedata en drie verschillende geboorteplaatsen op en heeft hij zes verschillende verklaringen afgelegd betreffende de opeenvolgende verblijfplaatsen. Tevens heeft hij afwijkende verklaringen afgelegd over zijn herkomst, zijn verblijfplaatsen, zijn nationaliteit en de reële situatie van zijn familieleden. Verzoeker legt zelfs afwijkende verklaringen af over het aantal directe familieleden dat hij heeft en over de vraag of deze personen al dan niet nog in leven zijn.

Aangezien, gelet op zijn flagrant tegenstrijdige en wisselende verklaringen, er niet eens een duidelijk aanknopingspunt is uit welk land verzoeker afkomstig is, kan van de commissaris-generaal niet worden verwacht dat hij verder doorvraagt en peilt naar verzoekers kennis over een specifieke regio, zoals in het verzoekschrift wordt gesuggereerd. Zoals reeds gesteld, het feit dat er geen diepgaande kennisvragen werden gesteld, geeft juist aan dat rekening werd gehouden met zijn psychische kwetsbaarheid. Een dialectanalyse, zoals verzoeker suggereert, had evenmin zicht kunnen bieden op (al) deze elementen die cruciaal zijn om zijn vrees voor vervolging en een eventuele nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. De Raad ziet verder niet in welke aangepaste gehoortechniek, gelet op zijn ernstige psychotische stoornis, alsnog een duidelijk licht kan kunnen werpen op deze elementen. Verzoeker concretiseert verder ook niet welke gehoortechnieken eventueel soelaas hadden kunnen brengen.

2.3.11. Gelet op het voorgaande, kan de Raad de commissaris-generaal dan ook bijtreden in zijn conclusie dat hij op heden geen zicht heeft op verzoekers werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen, waardoor hij niet in staat is om een inschatting te maken van de mogelijke nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker nog betoogt dat ten onrechte geen onderzoek werd gedaan naar de grond van de zaak, namelijk de vervolging die hij riskeert in Iran of Irak omwille van zijn homoseksuele geaardheid, dient te worden benadrukt dat zowel de commissaris-generaal als de Raad geheel in het ongewisse blijven over het werkelijke land en de werkelijke streek van herkomst van verzoeker, en dit door de houding van verzoeker. Om die reden kon de commissaris-generaal dan ook onmogelijk overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Het belang van de juiste toedracht van verzoekers herkomst kan niet genoeg worden benadrukt. Zoals eerder vermeld, is het bepalen van de werkelijk herkomst des te meer van belang wanneer dit land/deze streek de plaats is waar verzoeker zijn bron van zijn vrees situeert. Het is dan ook niet ernstig om te stellen dat zijn vrees hoe dan ook ten opzichte van "Irak of Iran" diende te worden beoordeeld.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Om bovenvermelde redenen is de Raad heden niet in staat om te beoordelen of verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Inzake een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, verwijst verzoeker naar zijn Iraaks-Koerdische origine en de situatie van de Koerden in Iran en Irak enerzijds en naar zijn homoseksuele geaardheid anderzijds.

De Raad benadrukt dat een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet kan volstaan maar dat verzoeker enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt, zoals hoger vastgesteld, het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Waar verzoeker opnieuw aanhaalt dat de commissaris-generaal geen inspanning heeft verricht om op een indirecte manier zijn herkomst te achterhalen, bijvoorbeeld via kennisvragen over de regio's zelf, dat er ten onrechte geen enkele analyse werd gemaakt van de situatie in Irak of Iran, en dat het doorheen alle verhoren duidelijk is dat verzoeker van Iraaks-Koerdische origine is (aangezien hij Badini spreekt) en op jonge leeftijd in Iran heeft verbleven doch nadien het traject van zijn familie heeft gevolgd, volstaat te verwijzen naar wat onder punt 2.3. werd besproken.

Het gegeven dat verzoeker verschillende keren heeft aangegeven van Iraaks-Koerdische origine te zijn en dat hij enige tijd in Iran heeft verbleven, doet geen afbreuk aan de voormelde flagrant tegenstrijdige en wisselende verklaringen, waardoor er geen enkel zicht is op zijn werkelijke land van herkomst. Hierbij dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat het gehoor van 14 april 2014 werd afgenomen in het Kurmanji, en niet in het Badini.

Van de commissaris-generaal, noch van de Raad kan worden verwacht dat zij speculeren over het mogelijke land van herkomst van verzoeker en dat er vervolgens een analyse wordt verricht naar de mogelijke nood aan subsidiaire bescherming ten aanzien van Iran of Irak.

Nogmaals kan worden vastgesteld dat de Raad de commissaris-generaal kan bijtreden in zijn conclusie dat hij heden geen zicht heeft op verzoekers werkelijke identiteit, leeftijd, herkomst, nationaliteit, familiale situatie of opeenvolgende verblijfplaatsen, waardoor hij niet in staat is om een inschatting te maken van de mogelijke nood aan internationale bescherming.

Aangezien de commissaris-generaal en de Raad geheel in het ongewisse blijven over het werkelijke land en de werkelijke streek van herkomst van verzoeker, kan dan ook onmogelijk worden overgaan tot enig onderzoek ten gronde naar het eventueel aanwezige reële risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid om alle essentiële elementen aan te halen in verband met zijn vluchtrelaas. Verzoeker kon eveneens nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat hem voor dit gehoor werd gevraagd om informatie te bezorgen met betrekking tot zijn medische situatie, hetgeen hij ook heeft gedaan. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zich tijdens zijn gehoor op het CGVS heeft laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kurmanji machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken, waaronder de gehoorverslagen en beslissingen die werden genomen in het kader van eerdere asielprocedures die verzoeker heeft doorlopen en het psychiatrisch rapport van 15 maart 2016. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES